

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy 333.32

Hely

Idő "1942"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *A lakáshiány megoldása*

Forrás:

Pesti Hírlap

Bn.

1942 I. 27.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt

A lakáshiány megoldása

A fővárosban észlelhető lakáshiány célszerű megoldása és a magánépítkezés elé tornyosuló nehézségek arra indították a főváros vezetőségét, hogy valamilyen kényszermegoldást keressen, amely legalább a háborus időkre biztosítaná a főváros lakosságának rohamos szaporodásával arányban a lakástermelés növekedését.

Szendy Károly polgármester már ki is dolgozott egy tervet, amelynek lényege az, hogy a lakásbérlők a lakbérük alapján reájuk háruló 3 százalékos hozzájárulással összeadnák azt az összeget, amelyre a fővárosnak a tervezett építkezésekre szüksége van. Ismerve a polgármester felelősség-érzettől áthatott munkáját, amelynek elvégzése során sohase tévesztette szem elől, hogy a főváros lakosságát, különösen a mai súlyos időkben, minden felesleges anyagi megterheléstől megóvjá, nem kételkedünk abban, sulyosan kényszerítő oka lehetett arra, hogy a lakásszaporításnak ezt a különleges módját választotta. Nehéz hozzászólni ehhez a kérdéshez olyannak, aki nem ismeri az összes körülményeket, amelyek a polgármester elgondolására befo-

lyással lehetnek. A távolállóban azonban önkéntelenül felvetődik a kérdés, *miért kell a kislakás-építkezést a főváros közönségének megfizetnie, amikor azt megfelelő intézkedések esetén a magánvállalkozás is szívesen elvégezné, ha azt számára lehetővé tennék?*

A magánépítkezések vontatott menetének főoka az építési anyagok hiánya. Felmerül tehát a kérdés, hogyan birkózhatik meg ezzel a nehézséggel a főváros könnyebben, mint a magántőke? Ha van anyagihiány, akkor az egyformán sújtja úgy a magánépítkezést, mint az állami és a fővárosi építkezési tevékenységet. Ha azonban a fővárosnak sikerülne az anyagbeszerzési nehézségekkel megküzdenie, ez megfelelő intézkedések esetén a magánvállalkozásnak is sikerülhetne. Ebben az esetben azonban az építkezés gondjait és terheit nem a főváros vezetősége és a főváros adófizetői vállalnák, hanem az a magántőkére nehezédnek, ami bizonyára egészséges levezetése volna a jelenlegi tökébőségnek, amely az építkezési lehetőségek hiányában mindenféle kutató utakon jár, ami nem szolgálja mindig a nemzetgazdálkodás érdekeit.

Tudjuk, hogy a főváros érdekei megkívánják egy bizonyos lakástípusnak a kitermelését és bizonyos az is, hogy ennek a célnak

az elérését legjobban a főváros maga biztosíthatja, ha az építkezést saját hatáskörében elvégzi. Az élet minden terén jelenleg megnyilvánuló fegyelem mellett azonban nem okozhat áthághatatlant akadályt az sem, hogy a magánvállalkozást szigorú rendszabályok és előírások betartására kényszerítsék.

A magánépítkezések felkarolása mellett legfontosabb körülménynek tekintjük azonban azt, hogy a főváros amúgy is sok gonddal küzködő lakossága egy újabb tehertől mentesülne, amely a lakbéradó formájában azonos lenne a lakbér emelésével. A főváros közönségének ma éppen elég a gondja és hálás minden intézkedésért, amely újabb terhek vállalásától mentesíti.

Természetes azonban, hogy a magánépítkezés is csak abban az esetben vállalná az építkezéssel járó megterhelést és kockázatot, ha megfelelő előnyöket biztosítanának számára. Legyen a kedvezmény negyven-ötven évi adómentesség, vagy legyen az olcsóbb üzemanyag, vagy akár olcsó építkezési hitel, mindegy. Csak valami előnyt kell biztosítani azoknak, akik a jelenlegi bizonytalan időben hajlandók tőkájukkal a főváros közönségének rendelkezésére állni és azt újabb terhektől mentesíteni.

nyomdája 1941 — 9086